

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ecclesiæ Ac Doctrinæ Lutheranæ Veritas, Ab
impugnationibus Novissimorum Papistarum, Præcipuè
Jodoci Kedpii, Nec non Viti Erbermanni, Vindicata**

Nifanius, Christian

Bilfeldiæ, 1673

§. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35616

§. 25.

Ad D. Joh. Musæi argumentum supra §. 7. pag. 18. propositum : *In quocunq; cætu hominum docetur Verbum Dei, quantum ad piam vitam & salutem consequendam creditu est necessarium, & ministrantur Sacra menta legitime quoad substantiam juxta Christi institutionem, ibi est in veritate aliqua Christi Ecclesia. Hoc sit in Lutherano cætu. E.* Respondet porro Jesuita Erbermannus pag. 20. *Quid verbis opus est? In hac unica propositione majore (ut si leam minorem, quâ reconduntur pleraq; omnia heresew n monstra) delitescit ipsa medulla, forma, anima, characteristica universæ hæresis Biblisticæ. Illud enim quod Musæus vocat verbum Dei apud omnes Biblistas Ecclesiæ Catholicæ perduelles nihil aliud significat, quam sub cortice literæ sacræ abdum spiritum privatum, quem recte tetigit P. Keddius apud Museum, qui illum ideo sophismatis arguit pag. 178. & ad argumentum ē verbis Keddianis confectum exclamat, esse puram putam calumniam & malitiosum figmentum Adversariorum, quod Lutherani utantur Scripturâ ex fundamento proprii sensus. Sed frustra ringitur Musæus, frustra propè singulis paginis objicit iniquissimè P. Keddie Sophisticam, dum ipse palmare, imo Satanicum hoc archisophisma (quo pro verbo Dei proprius sensus & privatus vertiginis spiritus obtruditur) coi nculcat perniciosius, quo apud indoctos occultat studiosius. Quod Viri-Frætres Walenbur-*

F

chii

chii in schediasmate , ubi Ecclesia Christi
stifuerit ante Lutherum , in præludio adversus
Lutheranos in genere immerito scriple-
runt , id meritò ad ipsum Erbermannum
verbis nonnihil mutatis applicamus . Ha-
beat eam laudem Vitus , quod fastu & maledi-
centia alios quosvis facile superet : neque enim
quemquam Evangelicorum existimamus con-
tumeliis turbandum , maximè si legerit , que Er-
bermannus totus maledictio & virulentia
contra D. Musæum scripsit . Sed transeant
hæc & alia . Lutheranos uti Scripturâ ex
Fundamento proprii sensus & explicationis con-
tra Keddiūm non immerito D. Musæus
vocavit puram putam calumniam & malitiosum
Adversariorum figmentum . Idem reponere
possemus Erbermanno , quando Ecclesiam
nostram accusat , ac si pro verbo Dei pro-
prium sensum & privatum vertiginis Spiritum
obtrudat . Non nostra hæc est sententia ,
sed hæreticorum antiquiorum . Tertullia-
nus adversus Hermogenem conquestus est
cap. 19. illum occasionem sibi sumfisse quorundam
verborum , ut hæreticis ferè mos est , simplicia
quaeq; torquere . Clemens Alexandr. Strom.
7. quæritur , hæreticos è sacris literis decerpere
quædam ἐκ τὸῦ φραγμοῦ τὸ σύμπλεγμα

Teias ὑπαγορέει non ut contextus & corpus prophetæ requirii. Theodoretus in opuscul: contra hæret. Tom. 2. opp. Athanas. ait, eos μυστὸν τὸν ἥρητον τὸν ιδίαν εὐχείρων ἀπολυτὴν τὴν δικαιασίαν ἀκολυθείας ἔλκειν τοὺς τὸν ιδίαν κατασκευὴν, & τὴν δηλαφεῖν διαβολὰς διάλευκοles, αλλὰ τοὺς τὸν ιδίαν κακοτεχνίαν τὰς οὐκακαὶ βιάζοντες: nudum aliquod effatum ad proprium scopum à serie contextus genuina reselectum ad firmanda propria trahere, non ipsos se subjicientes manifesto sensui, sed ad proprii ingenii artem maliſiosam syllabas rapientes. Cornelius à Lapide comm. in 2. Petr. I. 20. Videtur S. Petrus perstringere Simonianos & Gnosticos, qui ad libitum sacram scripturam exponebant, & ad suas phantasias ac errores detorquebant. Lorinus in loc. cit. Inter hæreses unam Damascenus recenset Parermeneutarum, qui arbitratu suo scripturas interpretarentur, cum tamen laborarent imperitia & inscitia judicandi.

§. 26.

Bellarmino lib. I. de verbo Dei contra privatam *Spiritus revelationem*, quam jactant Anabaptistæ, ita disputat, ut simul nostram de interno testimonio ibidem haud obscure perstringat cap. I. 2. 3. Clarius

F 2

in